

MustLahden romantiikka

forma
Martikainen

Runoja

ntamo

MustLahden romantiikka

JORMA MARTIKAINEN

Möysäläisen kirjallisuuden seura, ntamo 2012

© 2013 Jorma Martikainen

ISBN 978-952-215-431-6

ULKOASU

Make Copies

KANNEN VALOKUVA

Jorma Martikainen

VALMISTAJA

BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2013

ntamo

www.ntamo.net

Jorma Martikainen

MustLahden romantiikka

Runoja

ntamo

Kesän aluksi

haluan viettää kanssasi kansallisromantiikkaa
mennään metsään
kaadetaan puu
vuollaan lastu, solmitaan lautta
poltetaan kaski
kuivatetaan suo
rakennetaan kaskesta talo

riivitään koivusta lehdet
nuuhkitaan sormet
kuunnellaan linnulta laulu
otetaan joutsenelta sulka
karhulta karva
oravalta keinu

kasvatetaan pitkät hiukset

tehdään talolle aitta
aittaan ovi
odotetaan aitan oveen narina
solmitaan palmikko

niitetään heinä
puidaan vilja
viedään heinä latoon
aukaistaan aitan ovi
aukaistaan palmikko
riisutaan vaatteet

sanotaan aijai-jai
valmistetaan vuode
pöyhitään tyyny
vietetään kansallisromantiikkaa, kultaseni

Lue sinä tyynylläsi
minä luen omallani

Hiihdä sinä hirven kanssa Saarijärvelle
makaa halanna pellossa, sano Paavolle päivää

muuta älä sano. Älä ota kihloja vastaan
minä puran Sammon. Kuuntelen sen sävelen
soudan. Soudan pitkät veet
nostan vedestä Ainon veneen,
poltamme sen yhdessä Impivaaran saunassa
paetaan. Lauletaan Hiidenkivellä
hirville härjille vallesmanneille kuninkaille,
Tuonelan joutsenille
kaikki elegiat, sydämeni laulut
Aamunkoitolle idyllit ja epigrammit

I

MustLahti

Heinäkuun toinen päivä

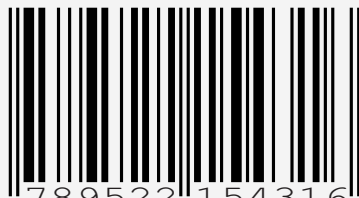
Kaikkea on hyvin, hyvin paljon.
Hymyä, tomaattien punaista
viinimarjojen viininpunaista,
siritystä, tiukujen helinää.
Yön 24 tuhatta tyynyä on tarpeeksi.
Aamu piripintaan täysi, sen saavit
tynnyrit ja tiinut.
Kuistin penkillä istuu nainen
kymmenen ruukun kera.
Ne ovat siinä sitä varten, hän sanoo, että
pieniin ruukkuihin voi laittaa pienet
murheet ja suuriin suuret.
Naisella on kaikki se aika
joka tarvitaan ruukkujen täyttymiseen.
Ja kun niin on tapahtunut, kuljettaa hän ne pois.

Nyt ruukut ovat vajaat, pohjalla
vain jokin pieni, välttämätön. Metsäsaarekkeen
takana kurkien suku, ratsujen hirnunta.

Metsän keltaisuus, autius

Rakkaani syö omenan,
toisen
kolmannenkin, joka sekään ei sisällä
mitään kiellettyä;
jolle punaisen
pinnan alla ei ole vertauskuvaa

Kurjet muuttavat päivänvalossa

9 789522 154316 >

9 789522 154316 >

